

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 181 (XXV) — Nr. 30

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 14 ianuarie 2013

SUMAR

	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 930 din 13 noiembrie 2012 asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar	2-5	Decizia nr. 939 din 13 noiembrie 2012 asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 alin. (2) din Legea dialogului social nr. 62/2011	12-13
Decizia nr. 933 din 13 noiembrie 2012 asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 lit. c) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor	5-7	Decizia nr. 946 din 13 noiembrie 2012 asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice	13-14
Decizia nr. 935 din 13 noiembrie 2012 asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 alin. (1) și (2) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor	8-9	DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI	
Decizia nr. 937 din 13 noiembrie 2012 asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 47 alin. (1) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale	10-11	38. — Decizie privind înființarea Comitetului interministerial pentru monitorizarea organizării „Festivalului Olimpic al Tineretului European (F.O.T.E.) — ediția de iarnă, 2013”	15
		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
		2.563/2012. — Ordin al ministrului culturii și patrimoniului național privind clasarea în Lista monumentelor istorice, grupa valorică „B”, a imobilului Clădirea „Olimpia” din str. G. Coșbuc nr. 2, municipiul Brașov	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 930

din 13 noiembrie 2012

asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, excepție ridicată de Liga Sindicatelor din Învățământ Botoșani în Dosarul nr. 7.015/40/2011 al Tribunalului Botoșani — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 879D/2012.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea dispune a se face apelul și în dosarele nr. 883D/2012, nr. 884D/2012, nr. 895D/2012, nr. 910D/2012, nr. 928D/2012, nr. 941—944D/2012, nr. 996D/2012, nr. 1.112D/2012 și nr. 1.245D/2012, având ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate, ridicată de instanța judecătorească, din oficiu, și de Constantin Pricop în dosarele nr. 3.000/40/2011, nr. 3.987/40/2011, nr. 3.982/40/2011 și nr. 999/40/2011 ale Tribunalului Botoșani — Secția civilă, de Sindicatul Învățământului Preuniversitar Botoșani în dosarele nr. 3.501/40/2011 și nr. 3.749/40/2011 ale Curții de Apel Suceava — Secția I civilă și de Sindicatul Proautonomia din Satu Mare în dosarele nr. 3.848/83/2011, nr. 1.729/83/2011, nr. 1.740/83/2011 și nr. 1.977/83/2011 ale Tribunalului Satu Mare — Secția civilă și dosarele nr. 4.843/83/2011 și nr. 3.873/83/2011 ale Curții de Apel Oradea — Secția I civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor.

Reprezentantul Ministerului Public nu se opune conexării cauzelor.

Curtea, având în vedere identitatea de obiect al cauzelor, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 883D/2012, nr. 884D/2012, nr. 895D/2012, nr. 910D/2012, nr. 928D/2012, nr. 941—944D/2012, nr. 996D/2012, nr. 1.112D/2012 și nr. 1.245D/2012 la Dosarul nr. 879D/2012, care a fost primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă jurisprudența Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 19 ianuarie 2012, 25 ianuarie 2012, 15 decembrie 2011 și din 27 februarie 2012, pronunțate în dosarele nr. 7.015/40/2011, nr. 3.000/40/2011, nr. 3.987/40/2011, nr. 3.982/40/2011 și nr. 999/40/2011, **Tribunalul Botoșani — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar.** Excepția a fost ridicată de Liga Sindicatelor din Învățământ Botoșani, de instanța judecătorească, din oficiu, și de reclamantul Constantin Pricop în cauze având ca obiect acordare de drepturi bănești.

Prin încheierile din 28 martie 2012 și 24 aprilie 2012, pronunțate în dosarele nr. 3.501/40/2011 și nr. 3.749/40/2011, **Curtea de Apel Suceava — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar.** Excepția a fost ridicată de Sindicatul Învățământului Preuniversitar Botoșani în cauze având ca obiect acordare de drepturi bănești.

Prin sentințele civile nr. 1.462/CA, nr. 1.459/CA, nr. 1.460/CA și nr. 1.461/CA din 28 martie 2012, pronunțate în dosarele nr. 3.848/83/2011, nr. 1.729/83/2011, nr. 1.740/83/2011 și nr. 1.977/83/2011, **Tribunalul Satu Mare — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar.** Excepția a fost ridicată de Sindicatul Proautonomia din Satu Mare în cauze având ca obiect acordare de drepturi bănești.

Prin Decizia civilă nr. 2.367/2012-R, pronunțată în Dosarul nr. 4.843/83/2011, și prin Încheierea din 28 iunie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 3.873/83/2011, **Curtea de Apel Oradea — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar.** Excepția a fost ridicată de Sindicatul Proautonomia din Satu Mare în cauze având ca obiect acordare de drepturi bănești.

În motivarea excepției de neconstituționalitate instanța de judecată susține că dispozițiile Legii nr. 118/2010 contravin prevederilor constituționale ale art. 147 alin. (2) raportate la art. 146, art. 1 alin. (3) și (5), art. 16 alin. (2) și art. 77 alin. (3). În acest sens, arată că Legea nr. 118/2010 a fost adoptată de Parlament în procedură de urgență, la data de 29 iunie 2010, și a fost trimisă spre promulgare Președintelui României în aceeași zi, fiind promulgată tot la data de 29 iunie 2010 prin Decretul nr. 603/2010.

Prin nerespectarea termenelor și condițiilor impuse de Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale s-au încălcat atât dispozițiile art. 146, cât și cele ale art. 1 alin. (3) și (5) și art. 16 alin. (2) din Constituție. Astfel, în acord cu prevederile menționate, Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar trebuia depusă la secretarul general al Camerei Deputaților și la cel al Senatului și comunicată Guvernului, Înaltei Curți de

Casație și Justiție, precum și Avocatului Poporului. După expirarea unui termen de două zile, actul adoptat de Parlament putea fi trimis Președintelui României în vederea exercitării dreptului constituțional de a sesiza Curtea Constituțională în vederea verificării modalității de punere de acord cu deciziile Curții Constituționale nr. 872/2010 și nr. 874/2010 ori pentru a promulga actul respectiv. Această procedură, precum și termenul de două zile nu au fost respectate atât timp cât legea a fost trimisă Președintelui și promulgată în aceeași zi în care a fost adoptată, adică la 29 iunie 2010. Termenul de două zile stabilit pentru procedura de urgență nu a început să curgă atât timp cât actul normativ nu a fost depus la secretarul general și nici nu a fost comunicat celor două instituții amintite.

Totodată, arată că în sistemul de drept românesc se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, doar forma de lege adoptată de către Parlament în legătură cu care Curtea Constituțională s-a pronunțat în măsura în care a fost sesizată a priori. Nu există nicio obligație legală de a publica proiectele de legi în Monitorul Oficial al României, Partea I, respectiv proiectele de legi puse de acord cu decizia Curții Constituționale privind o obiecție de neconstituționalitate admisă, înainte de promulgarea acestora. Cu alte cuvinte, singura modalitate de comunicare spre opozabilitate a actului normativ adoptat în primă instanță sau pus de acord cu decizia Curții Constituționale este cea reglementată de art. 15 din Legea nr. 47/1992.

Prin necomunicarea proiectului de text normativ Înaltei Curți de Casație și Justiție și Avocatului Poporului, aceste instituții au fost lipsite de dreptul de a formula obiecții de neconstituționalitate, fiind încălcate astfel prevederile art. 15 din Legea nr. 47/1992 și ale art. 146 din Constituție. Faptul necomunicării proiectului celor două instituții reprezintă un viciu de procedură care nu poate fi înlăturat sub nicio formă, în România fiind edictate principiile potrivit cărora „respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie” și „nimeni nu este mai presus de lege”.

Totodată, în raport cu considerentele Deciziei nr. 975/2010, instanța de judecată consideră că Legea nr. 118/2010 nu putea să intre în vigoare la 3 iulie 2010, atât timp cât a fost înregistrată în termen legal o obiecție de neconstituționalitate. Conform art. 77 alin. (3) din Constituție, atât timp cât s-a formulat o obiecție de neconstituționalitate, actul normativ putea fi promulgat doar după primirea deciziei Curții Constituționale prin care i s-a confirmat constituționalitatea.

Ceilalți autori ai excepției de neconstituționalitate susțin, în esență, că Legea nr. 118/2010 contravine următoarelor dispoziții din Constituție: art. 16 privind egalitatea în fața legii, art. 44 alin. (1)—(6) privind dreptul de proprietate privată, art. 47 privind nivelul de trai, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, art. 136 alin. (1) și (5) privind proprietatea, art. 148 alin. (2) privind integrarea în Uniunea Europeană și art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, coroborat cu art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și cu art. 17 din Declarația Universală a Drepturilor Omului.

În acest sens, invocă jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului din care s-ar deduce că reducerea salariilor cu 25% reprezintă o priveră de proprietate, astfel încât statul român trebuia să îi despăgubească pentru atingerea adusă dreptului de proprietate. În plus, arată că, deși în cadrul controlului de constituționalitate *a priori* s-a reținut o aplicare limitată în timp a efectelor actului normativ, în fapt acesta își produce efectele și în prezent, ca urmare a perpetuării măsurii de diminuare a salariilor.

De asemenea, invocă și nerespectarea art. 41 alin. (5) din Constituție, text care consfințește obligativitatea contractului colectiv de muncă la nivel național și a contractului colectiv la nivel de ramură.

În ceea ce privește art. 147 alin. (2) din Constituție, raportat la art. 15 din Legea nr. 47/1992 și la art. 133 alin. (3) din

Regulamentul Camerei Deputaților, menționează că Legea nr. 118/2010 a fost promulgată în aceeași zi în care a fost adoptată, deci fără a se respecta textele menționate.

Tribunalul Botoșani — Secția civilă și-a exprimat opinia în sensul neconstituționalității Legii nr. 118/2010.

Curtea de Apel Suceava — Secția I civilă, Tribunalul Satu Mare — Secția civilă și Curtea de Apel Oradea — Secția I civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul, în punctul său de vedere transmis în Dosarul Curții Constituționale nr. 996D/2012, consideră că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, fiind nemotivată, iar, în punctul său de vedere transmis în Dosarul Curții Constituționale nr. 1.245D/2012, consideră, în esență, că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, invocând jurisprudența Curții Constituționale.

Avocatul Poporului apreciază, în esență, că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale, sens în care invocă jurisprudența Curții Constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile Legii nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 441 din 30 iunie 2010.

Prevederile de lege criticate referitoare la diminuarea cuantumului salariului personalului bugetar au avut o aplicabilitate limitată în timp, până la 31 decembrie 2010, potrivit art. 16 alin. (1) din Legea nr. 118/2010. Cu toate acestea, prevederile Legii nr. 118/2010 continuă să își producă efectele juridice în prezenta cauză, astfel încât, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale (Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011), urmează a se analiza constituționalitatea dispozițiilor Legii nr. 118/2010.

Autorii excepției de neconstituționalitate susțin că dispozițiile de lege criticate contravin următoarelor dispoziții din Constituție: art. 16 privind egalitatea în fața legii, art. 44 alin. (1)—(6) privind dreptul de proprietate privată, art. 47 privind nivelul de trai, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, art. 136 alin. (1) și (5) privind proprietatea, art. 146 privind atribuțiile Curții Constituționale, art. 147 privind deciziile Curții Constituționale, art. 148 alin. (2) privind integrarea în Uniunea Europeană și art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, coroborat cu art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și cu art. 17 din Declarația Universală a Drepturilor Omului.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

I. Cu privire la criticile de neconstituționalitate extrinsecă, Curtea s-a pronunțat prin Decizia nr. 256 din 20 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 342 din

21 mai 2012, reținând că natura juridică a termenului de două zile prevăzut de art. 15 din Legea nr. 47/1992 este una de protecție a titularilor dreptului de sesizare a Curții Constituționale, spre a se evita promulgarea intempestivă a legii și eludarea, în acest fel, a controlului de constituționalitate *a priori*. Pentru a întări finalitatea urmărită prin instituirea acestui termen, Curtea, prin Decizia nr. 975 din 7 iulie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 568 din 11 august 2010, a stabilit că, în măsura în care titularii dreptului de sesizare și-au exercitat acest drept în interiorul termenului respectiv, controlul de constituționalitate *a priori* va fi exercitat chiar dacă decretul de promulgare a fost emis înainte ca aceștia să își fi exercitat dreptul prevăzut de art. 146 lit. a) din Constituție.

Or, cu privire la viitoarea Lege nr. 118/2010, titularii dreptului de sesizare prevăzuți la art. 146 lit. a) din Constituție și-au exercitat acest drept (a se vedea chiar Decizia nr. 975 din 7 iulie 2010). Astfel, chiar dacă Președintele a promulgat legea criticată pentru neconstituționalitate, aceștia aveau dreptul și posibilitatea să sesizeze Curtea Constituțională în termenul de două zile prevăzut de lege cu privire la textele care au făcut obiectul reexaminării, ceea ce s-a și întâmplat.

Încălcarea acestui termen nu se poate converti într-un motiv de neconstituționalitate a legii, lege care a fost adoptată de către Parlament, din punct de vedere extrinsec, cu respectarea tuturor exigențelor de ordin constituțional.

Promulgarea este un act ulterior adoptării legii și exterior voinței emitentului actului, astfel încât eventualele probleme de constituționalitate în legătură cu acesta nu afectează constituționalitatea extrinsecă a legii, în acest sens fiind Decizia nr. 1.423 din 20 octombrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 885 din 14 decembrie 2011.

De asemenea, Curtea, în deciziile citate, a subliniat că dispozițiile art. 15 din Legea nr. 47/1992, republicată, cu modificările ulterioare, precum și cele ale art. 133 alin. (3)—(5) din Regulamentul Camerei Deputaților sunt aplicabile și în cazul în care obiecția de neconstituționalitate este formulată împotriva unei legi pe care Parlamentul a pus-o de acord cu o decizie anterioară a Curții Constituționale, în conformitate cu art. 147 alin. (2) din Constituție. Numai în aceste condiții Curtea are posibilitatea de a verifica punerea de acord a prevederilor constatate ca fiind neconstituționale cu decizia Curții Constituționale în sensul art. 147 alin. (2) din Constituție. Întrucât și acest control al Curții este o formă a controlului *a priori* de constituționalitate, prevederile art. 146 lit. a) teza întâi din Constituție și ale art. 15—18 din Legea nr. 47/1992 se aplică în mod corespunzător.

Curtea a mai reținut, prin Decizia nr. 1.423 din 20 octombrie 2011, că obiectul controlului de constituționalitate reglementat la art. 146 lit. d) din Constituție îl constituie legile și ordonanțele Guvernului, iar nu decretul de promulgare sau modul în care instituțiile publice înțeleg să își exercite competențele constituționale sau legale.

II. Cu privire la criticile de neconstituționalitate intrinsecă, Curtea s-a mai pronunțat în numeroase cauze asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor de lege criticate, prin raportare la aceleași prevederi constituționale ca și cele invocate în cauza de față, de exemplu, prin Decizia nr. 256 din 20 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 342 din 21 mai 2012, respingând excepțiile de neconstituționalitate ridicate.

Totodată, prin Decizia nr. 872 din 25 iunie 2010 și Decizia nr. 874 din 25 iunie 2010, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 433 din 28 iunie 2010, Curtea a reținut, în esență, că dreptul la salariu este corolarul unui drept constituțional, și anume dreptul la muncă, iar diminuarea sa se constituie într-o veritabilă restrângere a exercițiului dreptului la muncă. Realizând o examinare a compatibilității dispozițiilor legale criticate cu fiecare dintre condițiile strict și limitativ

prevăzute de Legea fundamentală pentru restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, Curtea a constatat că măsura de diminuare a cuantumului salariului/indemnizației/soldei cu 25% constituie o restrângere a exercițiului dreptului constituțional la muncă ce afectează dreptul la salariu, cu respectarea însă a prevederilor art. 53 din Constituție. Astfel, Curtea a statuat că diminuarea cu 25% a cuantumului salariului/indemnizației/soldei este prevăzută prin Legea nr. 118/2010 și se impune pentru reducerea cheltuielilor bugetare.

De asemenea, soluția legislativă cuprinsă în art. 1 din lege a fost determinată de apărarea „*securității naționale*”, noțiune înțeleasă în sensul unor aspecte din viața statului — precum cele economice, financiare, sociale — care ar putea afecta însăși ființa statului prin amplexarea și gravitatea fenomenului. În acest sens, prin Decizia nr. 1.414 din 4 noiembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 796 din 23 noiembrie 2009, Curtea a statuat că situația de criză financiară mondială ar putea afecta, în lipsa unor măsuri adecvate, stabilitatea economică a țării și, implicit, securitatea națională.

Cu privire la proporționalitatea situației care a determinat restrângerea, Curtea a constatat că există o legătură de proporționalitate între mijloacele utilizate (reducerea cu 25% a cuantumului salariului/indemnizației/soldei) și scopul legitim urmărit (reducerea cheltuielilor bugetare/reechilibrarea bugetului de stat) și că există un echilibru între cerințele de interes general ale colectivității și protecția drepturilor fundamentale ale individului.

De asemenea, Curtea a constatat că măsura legislativă criticată este aplicată în mod nediscriminatoriu, în sensul că reducerea de 25% se aplică tuturor categoriilor de personal bugetar în același quantum și mod. Curtea a observat totodată că măsura criticată prezintă un caracter temporar, având o durată limitată în timp, și anume până la data de 31 decembrie 2010, tocmai pentru a nu se afecta substanța dreptului constituțional protejat.

Totodată, prin Decizia nr. 1.155 din 13 septembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 757 din 27 octombrie 2011, Curtea a statuat că, în contextul legislativ actual, prin art. 1 alin. (1) din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 878 din 28 decembrie 2010, s-a stabilit că, începând cu 1 ianuarie 2011, cuantumul brut al salariilor de bază/soldelor funcției de bază/salariilor funcției de bază/indemnizațiilor de încadrare, astfel cum au fost acordate personalului plătit din fonduri publice pentru luna octombrie 2010, se majorează cu 15%.

O atare modalitate de stabilire a cuantumului concret al salariilor/soldelor/indemnizațiilor brute nu este de natură să încalce cele stabilite prin deciziile Curții Constituționale nr. 872 și nr. 874 din 25 iunie 2010. Cu acele prilejuri, Curtea a impus o obligație de rezultat legiuitorului, aceea ca după 1 ianuarie 2011 să revină la „cuantumul salariilor/indemnizațiilor și soldelor de dinainte de adoptarea acestor măsuri de diminuare, în condițiile încadrării în politicile sociale și de personal, care, la rândul lor, trebuie să se încadreze în nivelul cheltuielilor bugetare”. Este în același timp o obligație sub condiție care va duce la revenirea etapizată a cuantumului drepturilor salariale la nivelul anterior Legii nr. 118/2010. Stabilirea modalității concrete de realizare a acestui proces este o prerogativă a legiuitorului, care va decide, în funcție de situația economico-financiară a țării, momentul îndeplinirii cât mai rapid a obligației sale de rezultat, în sensul revenirii cel puțin la cuantumul salariilor/indemnizațiilor și soldelor de dinainte de adoptarea Legii nr. 118/2010.

De asemenea, prin Decizia nr. 939 din 7 iulie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 661 din 16 septembrie 2011, Curtea a statuat că salariile viitoare pe care angajatorul trebuie să le plătească angajatului nu intră în sfera

de aplicare a dreptului de proprietate, angajatul neavând un atare drept pentru salariile ce vor fi plătite în viitor de către angajator ca urmare a muncii viitoare prestate de angajat. Dreptul de proprietate al angajatului în privința salariului vizează numai sumele certe, lichide și exigibile.

De altfel, și Curtea Europeană a Drepturilor Omului, în Decizia de admisibilitate din 6 decembrie 2011, pronunțată în cauzele conexe nr. 44.232/11 și 44.605/11 *Felicia Mihăieș împotriva României și Adrian Gavril Senteș împotriva României* (paragraful 16), a stabilit că se pot considera cu greu ca fiind un bun în sensul art. 1 din Protocolul adițional la Convenție sumele de bani neîncasate ca urmare a intrării în vigoare a legii criticate. Prin aceeași decizie, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat, în privința reducerilor salariale operate prin Legea nr. 118/2010, că, și dacă salariile viitoare ar fi considerate bunuri, ingerința (reducerea) este prevăzută de lege, urmărește o cauză de utilitate publică (salvarea echilibrului bugetar al statului) și respectă un just echilibru între interesele generale ale colectivității și interesele individuale ale cetățeanului (paragrafele 17—20). Totodată, Curtea a atras atenția că autoritățile naționale se află într-o poziție mai favorabilă decât

judcătorul internațional de a aprecia „utilitatea publică” (paragraful 19).

Întrucât criticile de neconstituționalitate din prezenta cauză privesc, în esență, aceleași aspecte și având în vedere că nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, considerentele și soluțiile deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

În final, Curtea observă că, potrivit art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2012 privind aprobarea unor măsuri pentru recuperarea reducerilor salariale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 340 din 18 mai 2012, aprobată cu modificări prin Legea nr. 182/2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 725 din 25 octombrie 2012, „Cuantumul brut al salariilor de bază/soldelor funcției de bază/salariilor funcției de bază/indemnizațiilor de încadrare de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice se majorează în două etape, astfel:

a) cu 8%, începând cu data de 1 iunie 2012, față de nivelul acordat pentru luna mai 2012;

b) cu 7,4%, începând cu data de 1 decembrie 2012, față de nivelul acordat pentru luna noiembrie 2012”.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, excepție ridicată de Liga Sindicatelor din Învățământ Botoșani, de instanța judecătorească, din oficiu, și de Constantin Pricop în dosarele nr. 7.015/40/2011, nr. 3.000/40/2011, nr. 3.987/40/2011, nr. 3.982/40/2011 și nr. 999/40/2011 ale Tribunalului Botoșani — Secția civilă, de Sindicatul Învățământului Preuniversitar Botoșani în dosarele nr. 3.501/40/2011 și nr. 3.749/40/2011 ale Curții de Apel Suceava — Secția I civilă și de Sindicatul Proautonomia din Satu Mare în dosarele nr. 3.848/83/2011, nr. 1.729/83/2011, nr. 1.740/83/2011 și nr. 1.977/83/2011 ale Tribunalului Satu Mare — Secția civilă și dosarele nr. 4.843/83/2011 și nr. 3.873/83/2011 ale Curții de Apel Oradea — Secția I civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 noiembrie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 933*)

din 13 noiembrie 2012

asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 lit. c) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 lit. c) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, excepție ridicată de Dan Burlacu în Dosarul nr. 6.255/40/2011 al Tribunalului Botoșani — Secția I civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 968D/2012.

*) A se vedea opinia separată de la Decizia nr. 871 din 25 iunie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 433 din 28 iunie 2010.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 1.076D/2012, având ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate, ridicată de Aurel Andrioae în Dosarul nr. 4.933/40/2011 al Tribunalului Botoșani — Secția I civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor.

Reprezentantul Ministerului Public nu se opune conexării cauzelor.

Curtea, având în vedere identitatea de obiect al cauzelor, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 1.076D/2012 la Dosarul nr. 968D/2012, care a fost primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă jurisprudența Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 7 martie 2012 și 6 februarie 2012, pronunțate în dosarele nr. 6.255/40/2011 și nr. 4.933/40/2011, **Tribunalul Botoșani — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 lit. c) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor.** Excepția a fost ridicată de contestatorul Dan Burlacu și de contestatorul Aurel Andrioae în cadrul unor litigii de asigurări sociale având ca obiect soluționarea contestațiilor la deciziile de pensionare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că dispozițiile de lege criticate încalcă principiul neretroactivității legii prevăzut de art. 15 din Constituție și principiul egalității în drepturi prevăzut de art. 16 din Legea fundamentală.

În acest sens arată că textul de lege criticat creează discriminare între pensionarii încadrați în „condiții speciale” și cei încadrați la „alte condiții”, întrucât, deși este vorba despre condiții de muncă și risc diferite, totuși procentul de majorare a punctajului lunar realizat este identic pentru cele două categorii de grupe de muncă.

Totodată, susțin că recalcularea pensiilor stabilite prin legi speciale, aflate în plată la data introducerii sistemului unitar de pensii publice, nu se poate face decât prin încălcarea principiului neretroactivității legii și prin încălcarea principiului drepturilor câștigate, consacrat în jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene.

Tribunalul Botoșani — Secția I civilă opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece, chiar dacă procentul de majorare a punctajului lunar realizat este de 50% atât pentru grupa „condiții speciale”, cât și pentru grupa „alte condiții”, perioadele suplimentare luate în considerare la vechimea în muncă/serviciu sunt diferite, potrivit art. 8 lit. b) și c) din aceeași lege, astfel încât nu se poate reține că persoanele aflate în situații diferite au fost tratate în mod similar din punct de vedere juridic.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului

Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului menționează că își păstrează punctul de vedere precizat în deciziile Curții Constituționale nr. 1.579/2011 și nr. 873/2010.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 11 lit. c) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 441 din 30 iunie 2010, care au următorul cuprins: „Beneficiarii pensiilor prevăzute la art. 1 lit. a) și b) care au desfășurat activități în locuri de muncă încadrate în grupele I și a II-a de muncă, potrivit legislației anterioare datei de 1 aprilie 2001, cele care au desfășurat activități în locuri de muncă încadrate în condiții deosebite, condiții speciale sau alte condiții de muncă, potrivit legii, beneficiază de majorarea punctajelor lunare realizate în perioadele respective, după cum urmează:

[...] c) cu 50% pentru perioadele în care au desfășurat activități în locuri încadrate în alte condiții de muncă, potrivit legii.”

Autorii excepției susțin că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 15 privind neretroactivitatea legii și ale art. 16 privind egalitatea în drepturi.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține următoarele:

Referitor la critica privind încălcarea art. 15 din Constituție, Curtea s-a mai pronunțat în numeroase cauze, respingând excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor de lege criticate. Cu acele prilejuri, Curtea a reținut că, prin Decizia nr. 871 din 25 iunie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 433 din 28 iunie 2010, s-a statuat, în esență, că „pensiile de serviciu sunt compuse din două elemente, indiferent de modul de calcul specific stabilit de prevederile legilor speciale, și anume: pensia contributivă și un supliment din partea statului care, prin adunarea cu pensia contributivă, să reflecte cuantumul pensiei de serviciu stabilit în legea specială”. Acordarea acestui supliment, neavând ca temei contribuția la sistemul de asigurări sociale, „ține de politica statului în domeniul asigurărilor sociale și nu se subsumează dreptului constituțional la pensie, ca element constitutiv al acestuia”.

Prin urmare, dobândirea dreptului la pensie specială „nu poate fi considerată ca instituind o obligație *ad aeternum* a statului de a acorda acest drept, singurul drept câștigat reprezentând doar prestațiile deja realizate până la intrarea în vigoare a noii reglementări și asupra cărora legiuitorul nu ar putea interveni decât prin încălcarea dispozițiilor art. 15 alin. (2) din Constituție. [...] Conformându-se dispozițiilor art. 15 alin. (2) din Constituție, textele de lege criticate afectează pensiile speciale doar pe viitor și numai în ceea ce privește cuantumul

acestora. Celelalte condiții privind acordarea acestora, respectiv stagiul efectiv de activitate în acea profesie și vârsta eligibilă, nu sunt afectate de noile reglementări. De asemenea, Legea privind instituirea unor măsuri în domeniul pensiilor nu se răsfrânge asupra prestațiilor deja obținute anterior intrării sale în vigoare, care constituie *facta praeterita*”.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluțiile, cât și considerentele deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

În ceea ce privește pretinsa încălcare a art. 16 din Constituție, așa cum a statuat Curtea Constituțională în mod constant în jurisprudența sa, de exemplu, prin Decizia nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994, acest principiu constituțional presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite. De aceea, el nu exclude, ci, dimpotrivă, presupune soluții diferite pentru situații diferite. În același sens este și jurisprudența constantă a Curții Europene a Drepturilor Omului, care a statuat, în aplicarea prevederilor art. 14 privind interzicerea discriminării din Convenția privind apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, că reprezintă o încălcare a acestor prevederi orice diferență de tratament săvârșită de stat între indivizi aflați în situații analoage, fără o justificare obiectivă și rezonabilă (de exemplu, prin Hotărârea din 13 iunie 1979, pronunțată în Cauza *Marckx împotriva Belgiei*, și prin Hotărârea din 29 aprilie 2008, pronunțată în Cauza *Burden împotriva Regatului Unit al Marii Britanii*). Totodată, prin Hotărârea din 6 aprilie 2000, pronunțată în Cauza *Thlimmenos contra Greciei*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că dreptul de a nu fi discriminat, garantat de Convenție, este încălcat nu numai atunci când statele tratează în mod diferit persoane aflate în situații analoage, fără a exista justificări obiective și rezonabile, dar și atunci când statele omit să trateze diferit, tot fără a exista justificări obiective și rezonabile, persoane aflate în situații diferite.

Aplicând aceste principii la speța de față, Curtea constată că procentul de majorare a punctajelor lunare realizate în perioadele în care au desfășurat activități în locuri de muncă încadrate în grupele I și II de muncă, potrivit legislației anterioare datei de 1 aprilie 2001, cele care au desfășurat activități în locuri de muncă încadrate în condiții deosebite, condiții speciale sau alte condiții de muncă, potrivit legii, este același, de 50%.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 lit. c) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, excepție ridicată de Dan Burlacu și de Aurel Andrioe în dosarele nr. 6.255/40/2011 și nr. 4.933/40/2011 ale Tribunalului Botoșani — Secția I civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 noiembrie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Însă, trebuie avut în vedere că — astfel cum prevăd dispozițiile art. 8 din Legea nr. 119/2010 — pentru pensiile militare de stat și pensiile de stat ale polițiștilor și ale funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciarelor, prevăzute la art. 1 lit. a) și b), pentru perioadele ulterioare datei de 1 aprilie 2001 care reprezintă, potrivit legii, stagiul de cotizare realizat în condiții deosebite, condiții speciale sau alte condiții de muncă „se acordă perioade suplimentare la vechimea în muncă sau la vechimea în serviciu, care constituie stagii de cotizare în condiții normale, după cum urmează:

a) 3 luni pentru fiecare an lucrat în condiții deosebite de muncă;

b) 6 luni pentru fiecare an lucrat în condiții speciale de muncă;

c) 12 luni pentru fiecare an lucrat în alte condiții de muncă, așa cum sunt reglementate în domeniul apărării naționale, ordinii publice și siguranței naționale, pe baza criteriilor și metodologiei de încadrare prevăzute de Hotărârea Guvernului nr. 1.294/2001 privind stabilirea locurilor de muncă și activităților cu condiții deosebite, condiții speciale și alte condiții, specifice pentru cadrele militare în activitate, cu modificările ulterioare, și de Hotărârea Guvernului nr. 1.822/2004 privind stabilirea locurilor de muncă și activităților cu condiții deosebite, speciale și alte condiții, specifice pentru polițiști, cu modificările ulterioare.”

Așadar legiuitorul a ținut cont de munca desfășurată în condiții deosebite, condiții speciale sau alte condiții de muncă, adoptând soluții diferite pentru situații diferite.

Faptul că dispozițiile de lege criticate stabilesc că beneficiarii pensiilor prevăzute la art. 1 lit. a) și b) care au desfășurat activități în locuri de muncă încadrate în grupele I și II de muncă, potrivit legislației anterioare datei de 1 aprilie 2001, cele care au desfășurat activități în locuri de muncă încadrate în condiții deosebite, condiții speciale sau alte condiții de muncă, potrivit legii, beneficiază de majorarea punctajelor lunare realizate în perioadele respective, cu același procent de 50%, stabilit pentru toate situațiile, nu contravine principiului egalității în fața legii, astfel cum a fost dezvoltat în jurisprudența Curții Constituționale și a Curții Europene a Drepturilor Omului, atâta vreme cât acest procent se aplică unor punctaje lunare realizate în perioade care se calculează diferențiat, ținându-se cont de munca desfășurată în condiții deosebite, speciale sau în alte condiții.

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 935*)

din 13 noiembrie 2012

asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 alin. (1) și (2) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 alin. (1) și (2) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, excepție ridicată de Ștefania Nada în Dosarul nr. 53.736/3/2010 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 991D/2012.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă jurisprudența Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Sentința civilă nr. 454 din 17 ianuarie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 53.736/3/2010, **Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 alin. (1) și (2) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor.** Excepția a fost ridicată de contestatoarea Ștefania Nada în cadrul unui litigiu având ca obiect soluționarea contestației la decizia de pensionare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile de lege criticate contravin următoarelor prevederi din Constituție: art. 15 alin. (2) privind principiul neretroactivității legii, art. 44 privind dreptul de proprietate și art. 136 alin. (5) privind inviolabilitatea proprietății private.

În acest sens, arată că dreptul la pensie a fost asimilat dreptului de proprietate de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului, ceea ce îi conferă titularului său atributele de posesie, folosință și dispoziție asupra bunului, atribute care pot fi exercitate în mod absolut, exclusiv și perpetuu, cu respectarea limitelor materiale și a limitelor juridice. „Caracterul absolut al dreptului de proprietate se referă la eficacitatea și opozabilitatea puterilor din care el se compune, în raport cu orice persoană și în raport cu întreaga societate, acest caracter nu se referă însă nicidecum la cuprinsul și întinderile dreptului puterilor, care, constituind atributele unui drept subiectiv, sunt prin natura lor juridică reglementate”.

Mai arată că posesia este stăpânirea de fapt a unui bun care apare ca manifestarea exterioară a unui drept real. Elementele

care trebuie întrunite cumulativ pentru ca stăpânirea unui lucru să poată fi calificată drept posesie sunt: *corpus* (elementul material) și *animus sibi habendi* (elementul psihologic, intențional). Astfel, dreptul la pensie poate fi considerat având ca elemente componente atât elementul material, cât și cel psihologic. Prin prevederile sale, art. 3 din Legea nr. 119/2010 aduce atingere elementului material, întrucât elementul psihologic există indiferent de modalitatea de calcul al pensiei.

De asemenea, invocă art. II-77 din Constituția Europei, care sintetizează determinările arătate cu privire la dreptul de proprietate.

În concluzie, arată că dreptul la pensie odată câștigat, cuantificat, calculul acestuia stabilindu-se prin lege, nu poate fi sub nicio formă atins de vreo dispoziție de lege ulterioară decât pentru o cauză de utilitate publică.

Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 3 alin. (1) și (2) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 441 din 30 iunie 2010, dispoziții potrivit cărora:

„(1) *Pensiile prevăzute la art. 1, stabilite potrivit prevederilor legilor cu caracter special, convenite sau aflate în plată, se recalculează prin determinarea punctajului mediu anual și a cuantumului fiecărei pensii, utilizând algoritmul de calcul prevăzut de Legea nr. 19/2000, cu modificările și completările ulterioare.*

(2) *În situația pensiilor dintre cele prevăzute la alin. (1), care au fost stabilite în baza legilor speciale, pensia din sistemul public se determină considerându-se a fi îndeplinite condițiile de acordare prevăzute de Legea nr. 19/2000, cu modificările și completările ulterioare.*”

Autorul excepției de neconstituționalitate consideră că prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 15 alin. (2) privind neretroactivitatea legii, art. 44 alin. (1) privind dreptul de proprietate privată și art. 136 alin. (5) privind inviolabilitatea proprietății private. De asemenea, consideră că

*) A se vedea opinia separată de la Decizia nr. 871 din 25 iunie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 433 din 28 iunie 2010.

textele de lege criticate contravin și art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că dispozițiile de lege criticate au mai format obiect al controlului de constituționalitate, Curtea respingând excepțiile de neconstituționalitate ridicate, de exemplu, prin Decizia nr. 706 din 5 iulie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 599 din 21 august 2012.

Cu acel prilej, Curtea a reținut că, prin deciziile nr. 871 și nr. 873 din 25 iunie 2010, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 433 din 28 iunie 2010, s-a statuat, în esență, că „pensile de serviciu sunt compuse din două elemente, indiferent de modul de calcul specific stabilit de prevederile legilor speciale, și anume: pensia contributivă și un supliment din partea statului care, prin adunarea cu pensia contributivă, să reflecte cuantumul pensiei de serviciu stabilit în legea specială”. Acordarea acestui supliment, neavând ca temei contribuția la sistemul de asigurări sociale, „ține de politica statului în domeniul asigurărilor sociale și nu se subsumează dreptului constituțional la pensie, ca element constitutiv al acestuia”. Prin urmare, dobândirea dreptului la pensie specială „nu poate fi considerată ca instituirea unei obligații *ad aeternum* a statului de a acorda acest drept, singurul drept câștigat reprezentând doar prestațiile deja realizate până la intrarea în vigoare a noii reglementări și asupra cărora legiuitorul nu ar putea interveni decât prin încălcarea dispozițiilor art. 15 alin. (2) din Constituție. (...) Conformându-se dispozițiilor art. 15 alin. (2) din Constituție, textele de lege criticate afectează pensile speciale doar pe viitor și numai în ceea ce privește cuantumul acestora. Celelalte condiții privind acordarea acestora, respectiv stagiul efectiv de activitate în acea profesie și vârsta eligibilă nu sunt afectate de noile reglementări. De asemenea, Legea privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor nu se răsfrânge asupra prestațiilor deja obținute anterior intrării sale în vigoare, care constituie *facta praeterita*”.

Cu același prilej, Curtea a statuat că „partea necontributivă a pensiei de serviciu, chiar dacă poate fi încadrată, potrivit interpretării pe care Curtea Europeană a Drepturilor Omului a dat-o art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, în noțiunea de «bun», ea reprezintă totuși, din această perspectivă, un drept câștigat numai cu privire la prestațiile de asigurări sociale realizate până la data intrării în vigoare a noii legi, iar suprimarea acestora pentru viitor nu are semnificația expropriării”.

În plus față de cele constatate în jurisprudența sa, Curtea a reținut faptul că prin Hotărârea din 15 mai 2012, pronunțată în Cauza *Abăluță și alții contra României*, paragrafele 13—20, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că, deși art. 1

din Protocolul nr. 1 adițional la Convenție garantează plata prestațiilor sociale pentru persoanele care au achitat contribuții la bugetul asigurărilor sociale, acest lucru nu poate fi interpretat ca oferind dreptul la acordarea unei pensii într-un cuantum determinat.

De asemenea, Curtea de la Strasbourg a amintit că statele părți la Convenție dispun de o marjă largă de apreciere pentru reglementarea politicii lor sociale. Astfel, dată fiind cunoașterea directă a propriei societăți și a nevoilor sale, autoritățile naționale sunt, în principiu, cel mai bine plasate pentru a alege mijloacele cele mai adecvate în atingerea scopului stabilirii unui echilibru între cheltuielile și veniturile publice, iar Curtea respectă alegerea lor, cu excepția cazului în care aceste mijloace se dovedesc în mod evident lipsite de un temei rezonabil.

Curtea a subliniat că reforma sistemelor de pensii a fost fundamentată pe motivele obiective invocate la adoptarea Legii nr. 119/2010, și anume contextul economic actual și corectarea inegalităților existente între diferitele sisteme de pensii.

În această privință, Curtea a constatat că diminuarea pensiilor reclamanților a reprezentat o modalitate de a integra aceste pensii în sistemul general prevăzut de Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice și a arătat că motivele invocate pentru adoptarea acestei legi nu pot fi considerate drept nerezonabile sau disproporționate.

De asemenea, Curtea a reținut că reforma sistemului de pensii nu a avut un efect retroactiv și nu a adus atingere drepturilor la prestații sociale, dobândite în temeiul contribuțiilor la bugetul asigurărilor sociale, achitate în timpul anilor de serviciu, ci numai unei părți din pensie, care era susținută integral de la bugetul de stat și care reprezenta un avantaj de care reclamanții beneficiaseră mulțumită naturii profesiei lor.

În ceea ce privește diferența de tratament, în raport de alte categorii de pensionari, Curtea a constatat că o diferență este discriminatorie, în sensul art. 14 din Convenție, în cazul în care nu are nicio justificare obiectivă și rezonabilă.

În speță, Curtea a reținut că faptul că alte categorii sociale se bucură în continuare de un mod de calcul favorabil al pensiilor lor ține, de asemenea, de marja de apreciere a statului.

Având în vedere aceste considerente, Curtea de la Strasbourg a reținut că măsurile criticate de reclamanți nu i-au determinat pe aceștia să suporte o sarcină disproporționată și excesivă, incompatibilă cu dreptul de proprietate și nu au fost în mod nejustificat discriminați în raport cu alți pensionari.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluțiile, cât și considerentele deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 alin. (1) și (2) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, excepție ridicată de Ștefania Nada în Dosarul nr. 53.736/3/2010 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 noiembrie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 937

din 13 noiembrie 2012

**asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 47 alin. (1) din Legea nr. 19/2000
privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale**

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 47 alin. (1) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, excepție ridicată de Dumitru Drăguțoiu în Dosarul nr. 1.585/83/2011 al Curții de Apel Oradea — Secția I civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.081D/2012.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă jurisprudența Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 29 mai 2012, pronunțată în Dosarul nr. 1.585/83/2011, **Curtea de Apel Oradea — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 47 alin. (1) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale.** Excepția a fost ridicată de recurentul-reclamant Dumitru Drăguțoiu în cadrul unui litigiu având ca obiect recalcularea pensiei.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile de lege criticate încalcă prevederile art. 50 din Constituție, referitor la protecția persoanelor cu handicap.

În acest sens, arată că dispozițiile de lege criticate impun ca — pentru acordarea pensiei pentru limită de vârstă — starea de handicap să fie preexistentă calității de asigurat. În același timp, art. 11 din Legea nr. 19/2000 prevede că stagiul complet de cotizare este de 30 de ani. Față de aceste prevederi legale, persoanele care au efectuat un stagiul mai mare de cotizare decât cel complet sunt dezavantajate față de cei care au cotizat doar 30 de ani sau chiar față de cei care au cotizat stagiul minim de 15 ani. Astfel, cei care au cotizat stagiul minim de 15 ani și

pot dovedi că starea de handicap a fost preexistentă stagiului beneficiază de acordarea pensiei pentru limită de vârstă în condițiile art. 47 din Legea nr. 19/2000. În schimb, persoanele care au cotizat mai mult de 30 de ani, dar în cazul cărora starea de handicap a intervenit (sau au fost eliberate acte doveditoare ale acesteia) după ce au început să cotizeze, sunt împiedicate de dispozițiile de lege criticate „să dobândească pensie de invaliditate”.

În concluzie, arată că dispozițiile de lege criticate creează discriminări între persoanele cu handicap care au contribuit o perioadă de timp egală la bugetul de stat, pentru simplul fapt că nu pot prezenta acte medicale cu care să dovedească condiția impusă inechitabil de art. 47 din Legea nr. 19/2000.

Curtea de Apel Oradea — Secția I civilă consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece textul de lege criticat se aplică în aceleași condiții pentru toate categoriile de persoane asigurate, aflate în aceeași situație, fără a determina privilegiul sau discriminări.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 47 alin. (1) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 140 din 1 aprilie 2000, cu modificările și completările ulterioare, dispoziții potrivit cărora: *„Persoanele asigurate care au realizat un stagiul de cotizare în condiții de handicap preexistent calității de asigurat, în funcție de gradul handicapului, beneficiază de reducerea stagiilor de cotizare și a vârstelor standard de pensionare prevăzute în anexa nr. 3, astfel:*

a) cu 15 ani, reducerea vârstei standard de pensionare, dacă au realizat cel puțin o treime din stagiul complet de cotizare, pentru cei cu handicap grav;

b) cu 10 ani, reducerea vârstei standard de pensionare, dacă au realizat cel puțin două treimi din stagiul complet de cotizare, pentru cei cu handicap accentuat;

c) cu 10 ani, reducerea vârstei standard de pensionare, dacă au realizat stagiul complet de cotizare, pentru cei cu handicap mediu.”

Deși prevederile de lege criticate nu mai sunt în vigoare, Legea nr. 19/2000 fiind abrogată în întregime de Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 852 din 20 decembrie 2010, totuși acestea continuă să își producă efectele juridice în prezenta cauză, astfel încât, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale (a se vedea Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011), urmează a se analiza constituționalitatea dispozițiilor art. 47 alin. (1) din Legea nr. 19/2000.

De altfel, art. 58 din Legea nr. 263/2010 are un conținut normativ similar cu cel al art. 47 alin. (1) din Legea nr. 19/2000.

Autorul excepției de neconstituționalitate consideră că prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 50 privind protecția persoanelor cu handicap.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că dispozițiile de lege criticate au mai format obiect al controlului de constituționalitate, Curtea respingând excepțiile de neconstituționalitate ridicate.

Astfel, prin Decizia nr. 565 din 25 octombrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.052 din 25 noiembrie 2005, Curtea a reținut că prevederile de lege criticate nu epuizează nicidecum măsurile luate pe plan legislativ pentru realizarea protecției speciale a persoanelor cu handicap. Astfel, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 102/1999 privind protecția specială și încadrarea în muncă a persoanelor cu handicap, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 519/2002, prevedea numeroase măsuri de protecție în folosul tuturor categoriilor de persoane cu handicap.

Textul de lege supus controlului de constituționalitate are în vedere doar exercitarea dreptului la pensie al persoanelor cu

handicap, iar din cadrul acestei categorii, numai a acelor persoane care au dobândit handicapul înainte de a fi devenit asigurat în sistemul public al asigurărilor sociale, respectiv înainte de a fi încadrate în muncă. Este evident că această categorie de persoane se află într-o situație diferită de cea a persoanelor care au dobândit handicapul în timp ce erau încadrate în muncă, fapt ce justifică în mod rezonabil instituirea unui tratament juridic diferențiat. Astfel, în timp ce persoanele la care se referă art. 47 din Legea nr. 19/2000 au dreptul de a obține pensie pentru limită de vârstă, cu beneficiul reducerii stagiului de cotizare și a vârstei de pensionare, persoanele care au dobândit handicapul în timp ce erau încadrate în muncă beneficiază de o altă categorie de pensie, anume pensia de invaliditate, prevăzută de art. 53 și următoarele din aceeași lege. Aceasta constituie, de asemenea, o reglementare favorabilă, corespunzătoare situației specifice acestei din urmă categorii de persoane. Potrivit acestor prevederi legale, și persoanele care au dobândit handicapul în timp ce erau încadrate în muncă se pot înscrie la pensie înainte de împlinirea vârstei standard de pensionare, cu reducerea sau chiar eliminarea perioadei necesare pentru realizarea stagiului de cotizare, în raport cu gradul de invaliditate, ce se stabilește prin expertiză medicală.

Prin urmare, Curtea a constatat că textul de lege criticat nu contravine principiului constituțional care consacră egalitatea în drepturi și care permite instituirea unui tratament juridic diferențiat, atât timp cât situațiile de fapt avute în vedere sunt în mod obiectiv diferite.

De asemenea, în lumina argumentelor expuse, Curtea nu a putut reține nici criticile privind încălcarea obligației statului de a proteja persoanele cu handicap.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele deciziei menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față, cu precizarea că, în prezent, este în vigoare Legea nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1 din 3 ianuarie 2008, cu modificările și completările ulterioare.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 47 alin. (1) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, excepție ridicată de Dumitru Drăguțoiu în Dosarul nr. 1.585/83/2011 al Curții de Apel Oradea — Secția I civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 noiembrie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 939

din 13 noiembrie 2012

asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 alin. (2)
din Legea dialogului social nr. 62/2011

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 3 alin. (2) din Legea dialogului social nr. 62/2011, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 625 din 31 august 2012, care au următorul cuprins: „*Pentru constituirea unui sindicat este necesar un număr de cel puțin 15 angajați din aceeași unitate.*”

Autorul excepției susține că dispozițiile de lege criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că prin Decizia nr. 574 din 4 mai 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 368 din 26 mai 2011, s-a pronunțat asupra constituționalității Legii dialogului social în cadrul controlului de constituționalitate *a priori*.

Cu acel prilej, Curtea a reținut că art. 40 alin. (1) din Constituție prevede dreptul cetățenilor de a se asocia liber în partide politice, în sindicate, în patronate și în alte forme de asociere. Acest drept fundamental, social-politic, care nu este însă un drept absolut, se exercită prin participare la constituirea asociațiilor sau prin aderare la asociații existente. Înseși prevederile constituționale stabilesc anumite limite ale dreptului de asociere, care privesc 3 aspecte: a) scopurile și activitatea; b) membrii; c) caracterul asociației, rezultând din modul său de constituire. Legea poate institui anumite condiții obligatorii privind constituirea și desfășurarea activității asociațiilor.

Prin aceeași decizie, Curtea a reținut — în ceea ce privește critica de neconstituționalitate privind eliminarea unor măsuri ce asigurau exercițiul liber și neconstrâns al libertății sindicale — că soluțiile legislative anterioare nu sunt de relevanță constituțională, cu alte cuvinte ele reprezintă mai degrabă garanții suplimentare de nivel legal în sprijinul activității sindicale, fără ca prin eliminarea lor să fie pusă în discuție sau afectată în vreun fel ori altul substanța art. 9 sau art. 40 din Constituție.

Cu privire la impunerea prin lege a unui număr minim de membri pentru constituirea unui sindicat, Curtea s-a pronunțat prin Decizia nr. 147 din 25 martie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 418 din 11 mai 2004, constatând că această prevedere se încadrează în condițiile pe care legea le poate impune potrivit prevederilor art. 9 din Constituție. Stabilirea numărului minim de membri constituenți se impune pentru a se asigura organizației sindicale constituite o reprezentativitate minimă în vederea desfășurării activităților specifice de apărare a drepturilor și intereselor membrilor săi.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluțiile, cât și considerentele deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Având în vedere toate acestea, Curtea observă că dispozițiile art. 53 din Legea fundamentală nu au incidență în cauză, deoarece nu s-a constatat restrângerea exercițiului vreunui drept sau al vreunei libertăți fundamentale și, prin urmare, nu ne aflăm în ipoteza prevăzută de norma constituțională invocată.

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 alin. (2) din Legea dialogului social nr. 62/2011, excepție ridicată de Sindicatul „Speranța” din Orăștie în Dosarul nr. 1.284/272/2011 al Tribunalului Hunedoara — Secția I civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.104D/2012.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, în principal, ca inadmisibilă a excepției de neconstituționalitate, deoarece autorul solicită modificarea textului de lege criticat. În subsidiar, susține că excepția este neîntemeiată, deoarece reprezentarea unui sindicat nu se confundă cu libertatea de asociere.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 18 mai 2012, pronunțată în Dosarul nr. 1.284/272/2011, **Tribunalul Hunedoara — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 alin. (2) din Legea dialogului social nr. 62/2011.** Excepția a fost ridicată de recurentul Sindicatul „Speranța” din Orăștie în cadrul soluționării unui recurs civil.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile de lege criticate contravin art. 53 din Legea fundamentală, întrucât permit înființarea unui sindicat cu un număr de 15 salariați și se impune stabilirea unor condiții mai restrictive pentru înființarea unui sindicat.

Tribunalul Hunedoara — Secția I civilă consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece stabilirea numărului minim de angajați din aceeași unitate care pot constitui un sindicat este la libera apreciere a legiuitorului, în condițiile în care Constituția nu prevede un anumit număr de salariați.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale, invocând în acest sens Decizia Curții Constituționale nr. 574/2011.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 alin. (2) din Legea dialogului social nr. 62/2011, excepție ridicată de Sindicatul „Speranța” din Orăștie în Dosarul nr. 1.284/272/2011 al Tribunalului Hunedoara — Secția I civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 noiembrie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 946

din 13 noiembrie 2012

asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, excepție ridicată de Sindicatul Polițiștilor și Personalului Contractual din cadrul Inspectoratului de Poliție Botoșani în Dosarul nr. 10.371/40/2011 al Tribunalului Botoșani — Secția a II-a civilă, contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.183D/2012.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea dispune a se face apelul și în dosarele nr. 1.184—1.188D/2012 și nr. 1.226D/2012, având ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate, ridicată de Sindicatul Polițiștilor și Personalului Contractual din cadrul Inspectoratului de Poliție Botoșani în dosarele nr. 10.372/40/2011, nr. 10.374/40/2011, nr. 10.375/40/2011, nr. 10.377/40/2011, nr. 10.378/40/2011 și nr. 10.373/40/2011 ale Tribunalului Botoșani — Secția a II-a civilă, contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor.

Reprezentantul Ministerului Public nu se opune conexării cauzelor.

Curtea, având în vedere identitatea de obiect al cauzelor, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea

dosarelor nr. 1.184—1.188D/2012 și nr. 1.226D/2012 la Dosarul nr. 1.183D/2012, care a fost primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă jurisprudența Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 20 iunie 2012, din 30 mai 2012 și din 13 iunie 2012, pronunțate în dosarele nr. 10.371/40/2011, nr. 10.372/40/2011, nr. 10.374/40/2011, nr. 10.375/40/2011, nr. 10.377/40/2011, nr. 10.378/40/2011 și nr. 10.373/40/2011, **Tribunalul Botoșani — Secția a II-a civilă, contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice.** Excepția a fost ridicată de reclamantii prin Sindicatul Polițiștilor și Personalului Contractual din cadrul Inspectoratului de Poliție Botoșani în cadrul unor litigii având ca obiect drepturi salariale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că prin Legea nr. 285/2010, în vigoare de la 1 ianuarie 2011, s-a prevăzut în mod expres la art. 8 — criticat — că premiul anual corespunzător anului 2010 nu se mai acordă începând cu luna ianuarie 2011. Susțin că aceste prevederi ar trebui aplicate retroactiv în situația celor care și-au încetat activitatea înainte de 31 decembrie 2010 din diferite motive, cum ar fi pensionare, demisie, încetare a raporturilor de muncă prin acordul părților, lucrând totuși o perioadă de timp în anul 2010.

Tribunalul Botoșani — Secția a II-a civilă, contencios administrativ și fiscal apreciază că legiuitorul este cel care poate stabili sub ce formă trebuie plătit premiul reglementat de art. 25 din Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, chiar prin acordarea unor majorări de salarii. Dar textul criticat ar putea produce consecințe retroactive pentru cei ce au părăsit sistemul bugetar

înaintea de 31 decembrie 2010 după o perioadă deja lucrată în anul 2010, în condițiile în care aceștia nu mai beneficiază de majorările salariale tocmai ca urmare a părăsirii sistemului bugetar.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază, în esență, că dispozițiile legale criticate sunt constituționale, legiuitorul nefăcând altceva decât să refuze supraviețuirea legii vechi și să reglementeze modul de acțiune în timpul următor intrării ei în vigoare. Totodată, apreciază că premiul anual reprezintă un drept salarial suplimentar care poate fi dimensionat în funcție de resursele bugetare existente.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 8 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 878 din 28 decembrie 2010, care au următorul cuprins: *„Sumele corespunzătoare premiului anual pentru anul 2010 nu se mai acordă începând cu luna ianuarie 2011, acestea fiind avute în vedere la stabilirea majorărilor salariale ce se acordă în anul 2011 personalului din sectorul bugetar, potrivit prevederilor prezentei legi.”*

Prevederile Legii nr. 285/2010 reglementează, după cum indică însuși titlul său, salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, având deci aplicabilitate limitată doar la anul 2011. Cu toate acestea, prevederile legale criticate continuă să își producă efectele juridice în prezenta cauză, astfel încât, în lumina jurisprudenței sale, Curtea urmează a analiza constituționalitatea prevederilor ce formează obiectul excepției de neconstituționalitate.

Autorii excepției susțin că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 15 alin. (2) privind principiul neretroactivității legii.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, excepție ridicată de Sindicatul Polițiștilor și Personalului Contractual din cadrul Inspectoratului de Poliție Botoșani în dosarele nr. 10.371/40/2011, nr. 10.372/40/2011, nr. 10.374/40/2011, nr. 10.375/40/2011, nr. 10.377/40/2011, nr. 10.378/40/2011 și nr. 10.373/40/2011 ale Tribunalului Botoșani — Secția a II-a civilă, contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 noiembrie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că dispozițiile de lege criticate au mai format obiect al controlului de constituționalitate, Curtea respingând excepțiile de neconstituționalitate ridicate.

Astfel, prin Decizia nr. 257 din 20 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 331 din 16 mai 2012, Curtea a statuat că dispozițiile de lege criticate se aplică în egală măsură întregului personal din sectorul bugetar și că nu se poate vorbi despre drepturi fundamentale atunci când se reclamă încetarea acordării unui astfel de stimulent sau drept salarial suplimentar cum este premiul anual, așa încât nu este incident art. 41 din Constituție, care garantează salariaților dreptul la salariu.

Totodată, prin aceeași decizie s-a arătat că legiuitorul, prin art. 8 din Legea nr. 285/2010, a prevăzut ca sumele aferente premiului anual pentru anul 2010 să fie avute în vedere la stabilirea majorărilor salariale ce se acordă în anul 2011 personalului din sectorul bugetar, prin includerea acestora în salariul/solda/indemnizația de bază al/a angajatului, potrivit reglementărilor din aceeași lege. Premiul anual pe anul 2010, având în vedere faptul că Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 762 din 9 noiembrie 2009, a prevăzut un atare drept legal pentru anul 2010, iar legiuitorul nu l-a eliminat în cursul anului 2010, reprezintă o creanță certă, lichidă și exigibilă pe care angajatul o are asupra angajatorului public și constituie un „bun” în sensul art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, dar dispozițiile de lege criticate prevăd în același timp doar modalitatea prin care statul urmează să își execute întru totul această obligație financiară, în forma arătată mai sus, fără a fi afectate în niciun fel cuantumul sau întinderea acestei creanțe.

Curtea a mai reținut că dispozițiile art. 8 din Legea nr. 285/2010, prin conținutul lor normativ, nu vizează efectele juridice stinse ale unui raport juridic născut sub imperiul legii vechi, pentru a fi posibilă constatarea încălcării principiului neretroactivității legii.

Curtea a mai constatat că majorarea salarială din anul 2011, rezultată ca urmare a includerii premiului anual din 2010 în salariul/solda/indemnizația de bază, este acordată și în continuare, dovadă că de la 1 ianuarie 2012 a rămas în plată același nivel al retribuției, în condițiile în care legiuitorul a ales să nu acorde niciun premiu anual pe anul 2011.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele deciziei menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI**GUVERNUL ROMÂNIEI****PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind înființarea Comitetului interministerial pentru monitorizarea organizării
„Festivalului Olimpic al Tineretului European (F.O.T.E.) — ediția de iarnă, 2013”**

În temeiul art. 18 alin. (1) și art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Art. 1. — (1) Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, se constituie Comitetul interministerial pentru monitorizarea organizării „Festivalului Olimpic al Tineretului European (F.O.T.E.) — ediția de iarnă, 2013”, denumit în continuare *Comitetul*.

(2) Comitetul este condus de domnul Gabriel Oprea, viceprim-ministru al Guvernului României, care are calitatea de președinte, și are componența prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezenta decizie.

(3) La lucrările Comitetului participă reprezentanți ai Asociației „Comitetul de organizare a Festivalului Olimpic al Tineretului European (F.O.T.E.) — ediția de iarnă, 2013”, precum

și, în calitate de invitați, reprezentanți ai autorităților administrației publice centrale, ai federațiilor sportive și altor asemenea structuri cu atribuții în domeniu.

Art. 2. — (1) Comitetul are ca obiectiv principal monitorizarea organizării și desfășurării în condiții optime a „Festivalului Olimpic al Tineretului European (F.O.T.E.) — ediția de iarnă, 2013”, la nivelul impus de Asociația Comitetelor Olimpice Europene (E.O.C.).

(2) Comitetul prezintă informări săptămânale Guvernului cu privire la îndeplinirea obiectivului prevăzut la alin. (1).

Art. 3. — Secretariatul tehnic al Comitetului este asigurat de Ministerul Tineretului și Sportului.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Ion Moraru

București, 14 ianuarie 2013.
Nr. 38.

ANEXĂ

**Componența Comitetului interministerial pentru monitorizarea organizării
„Festivalului Olimpic al Tineretului European (F.O.T.E.) — ediția de iarnă, 2013”**

1. Gabriel Oprea, viceprim-ministru al Guvernului României — președinte
2. Nicolae Bănicioiu, ministrul tineretului și sportului — membru
3. Maria Grapini, ministrul delegat pentru întreprinderi mici și mijlocii, mediul de afaceri și turism — membru
4. Anghel Andreescu, secretar de stat la Ministerul Afacerilor Interne — membru
5. Secretar de stat din cadrul Ministerului Sănătății — membru
6. Secretar de stat din cadrul Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice — membru
7. General-locotenent Ștefan Dănilă, șeful Statului Major General al Armatei — membru
8. Octavian Morariu, președintele Comitetului Olimpic și Sportiv Român — membru
9. Mihai Mohaci, prefectul județului Brașov — membru

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL CULTURII ȘI PATRIMONIULUI NAȚIONAL

ORDIN

**privind clasarea în Lista monumentelor istorice, grupa valorică „B”,
a imobilului Clădirea „Olimpia” din str. G. Coșbuc nr. 2, municipiul Brașov**

Având în vedere Referatul de aprobare nr. 5.316/CM din 15 octombrie 2012,
în conformitate cu dispozițiile art. 16 alin. (2) din Normele metodologice de clasare și inventariere a monumentelor istorice,
aprobate prin Ordinul ministrului culturii și cultelor nr. 2.260/2008, cu modificările și completările ulterioare,
în temeiul prevederilor art. 13 alin. (1) pct. 2 lit. a) și art. 33 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 422/2001 privind protejarea
monumentelor istorice, republicată, cu modificările ulterioare, precum și ale art. 11 alin. (1) și (4) din Hotărârea Guvernului
nr. 90/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Culturii și Patrimoniului Național, cu modificările și completările
ulterioare,

ministrul culturii și patrimoniului național emite prezentul ordin.

Art. 1. — (1) Imobilul Clădirea „Olimpia” din str. G. Coșbuc nr. 2, municipiul Brașov, se clasează ca monument istoric, grupa valorică „B”, cod în Lista monumentelor istorice BV-II-m-B-21054.

(2) Coordonatele punctelor de contur ale zonei de protecție a monumentului istoric sunt prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Direcția patrimoniu cultural din cadrul Ministerului Culturii și Patrimoniului Național comunică prezentul ordin

Direcției pentru Cultură și Patrimoniul Național a Județului Brașov pentru ducerea la îndeplinire.

Art. 3. — Direcția pentru Cultură și Patrimoniul Național a Județului Brașov va îndeplini procedurile de comunicare în termen de cel mult 30 de zile de la data publicării prezentului ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul culturii și patrimoniului național,
Puiu Hașotti

București, 23 octombrie 2012.
Nr. 2.563.

ANEXĂ

Zona de protecție a imobilului monument istoric Clădirea „Olimpia” din str. G. Coșbuc nr. 2, municipiul Brașov

Coordonatele punctelor de contur

Nr. pct.	Coordonate stereo 70	
	X (m)	Y (m)
1.	545899,22	459886,46
2.	546030,91	459821,49
3.	546025,96	459993,08
4.	546097,06	459902,60

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

